

Tæt på himlen

eller tæt på Gud - mine blå dage på Island

Endelig skulle jeg opleve Island. I forbindelse med mit arbejde skulle jeg til Reykjavik. Det er aldrig lykkedes at danne mig et rigtigt indre billede af Reykjavik og Island ud fra fotos, og jeg kunne ikke vente til jeg skulle opleve Island på egen hånd og tage mine egne billeder. Jeg elsker at fotografere, men har i det daglige ikke så meget tid til det.

TEKST OG BILLEDER AF ZANDRA HENNINGSEN

Få sekunders "klarhed", hvor jeg fik fornemmelsen af omgivelserne, som i disen til forveksling lignede landskaber jeg kender fra Japan

HERRENS VILJE?

Forventningerne var store, jeg skulle endelig opleve det spændende land deroppe nordvest på. Jeg skulle opleve Aurora Borealis, eller Nordlyset som det også kaldes, jeg skulle sidde i den blå lagune, jeg skulle opleve gejseren - ja hvad skulle jeg ikke.

Telefonen ringede om aftenen, og idet jeg tog røret sagde en stemme indeni - du burde sidde på flyet nu!! I den anden ende hørte jeg Sigridurs stemme, og jeg viste "at jeg skulle sidde på flyet nu". Men det var jo ligesom for sent.

En dyb indånding og vi blev enige om, at jeg begyndte at pakke og Sigridur ville forsøge at få en billet til næste dag. Og sådan startede min tur til Island.

Den aften hvor jeg skulle have siddet på flyet til Reykjavik oplevede Islænderne det mest fantastiske nordlys - EVER. Det følte i hvert fald som om det var et once in a lifetime fænomen, sådan som der blev snakket om det. En ting er sikker, jeg gik glip af det, og resten af tiden jeg var der brillerede Aurora med sit fravær. Hvor heldig kan man være.

Det skulle nu ikke ødelægge mit ophold. Jeg skulle jo være sammen med Sigridur, som er uddannet feng shui konsulent hos mig, og vi skulle tale om at introducere feng shui til Island.

DEN BLÅ LAUGNE

Jeg blev hentet i lufthavnen af Sigridur og hun tog mig direkte til "Blue Lagoon". Det var allerede mørkt, så jeg kunne ikke rigtig se omgivelserne. Ud af tøjet, ud i bruseren og ud i frosten. Jeg sprang på tæer de 10 meter fra dør til lagune. Hjæælp hvor det var hunde, hamrende koldt på tæer, hud, over det hele.

Badegæst indsmurt i silika

Og så ned i det ca. 40 grader varme geotermiske (spørg mig ikke, hvad det betyder) havvand, som virkede ligeså hunde hamrende varmt, som luften var kold.

Vandet er fyldt med gode ting som mineraler, alger og silica, og rundt omkring i lagunen er der nogle beholdere, hvor du stikker hånden ned og tager en grødig masse af silica, som kaldes silicamudder. Det smøres på ansigt hænder, krop - over det hele. Det renser og giver energi.

Om det er det at være i denne himmelske lagune, der gør det, om det er vandet, eller begge dele, er ikke til at vide. Det er under alle omstændigheder en fantastisk oplevelse, som jeg ville have mere af, og mit mål var at komme tilbage til lagunen og sidde i det varme vand i snevejr igen inden jeg rejste. Heldet var med mig - det sneede den sidste dag, så vi smuttede ud til lagunen. Jeg blev ikke skuffet, det var helt specielt.

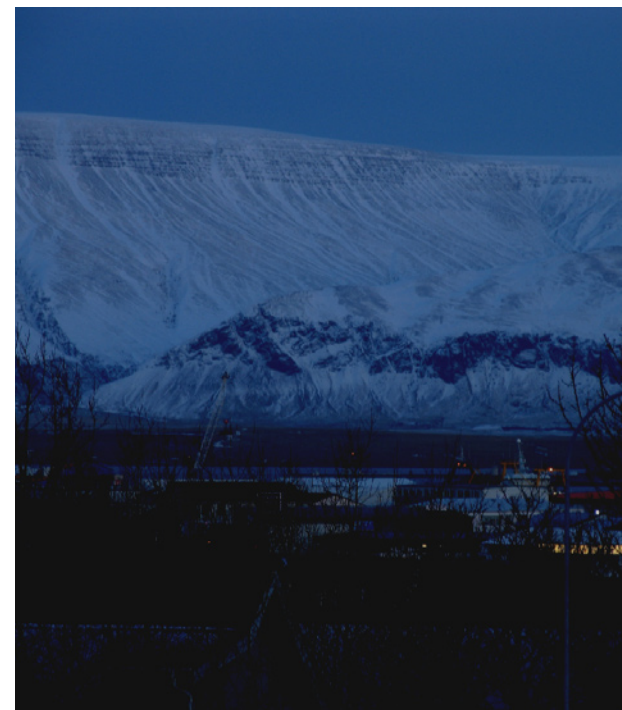
På grund af af det kolde vindervejr og det varme vand, var der så meget dis over det hele, at jeg kun fik set de særprægede

smukke omgivelser i splitsekunder, hvilket var ærgerligt, men samtidig undgik jeg at se den flok turister, der kom ind med bus og indtog lagunen. Hvilket ville have ødelagt fornemmelsen at være helt alene i det vildt grønne vand.

"BED & BREAKFAST"

Jeg boede hos Sigridur og hendes familie i et fantastisk hus, som lå højt oppe. Huset var indrettet af hende selv, og jeg må sige, at få Sigridur som konsulent med hendes sans for materialer, former, farver og indretning i almindelighed, vil være en gave for enhver. Huset var så smukt og lækkert

Reykjavik er ved at vågne

og fantastisk at være i. Intuitiv feng shui for fuld udblæsning. "Island here she comes".

Jeg fik en hel lille lejlighed for mig selv under boligen, med udsigt over Reykjavik. Det skal siges at dette er december måned. Så der er mørkt hele tiden - synes jeg. Solen viser sig omkring kl. 12 og går ned omkring kl. 3. Så der var ca. 3 timer midt på dagen, hvor vi skulle nå en masse, så jeg kunne se, hvordan Reykjaviks huse, gader, butikker, omgivelser og mennesker så ud.

Det var mørkt da jeg gik i seng, og det var mørkt da jeg stod

op, hvilket var tidligt, og alle andre sov, så jeg gik en tur i stiv frost og bælgmørke ved gadelampernes lys.

Det var en hel speciel oplevelse at gå der oppe over byen og se ned på de få lys der var tændt. Jeg var faktisk ikke så stolt ved

Med det klare vejr og den klare hjerne, er der intet bedre end at komme ind i varmen og forgifte sig med en god Latte

det, da jeg var helt alene med undtagelse af et par biler. Men jeg VILLE ud og mærke denne særprægede by inden den vågnede til live. Og jeg må sige - naturen på Island er stor, påtrængende, nærværende, uimodståelig, skræmmende og mest af alt besnærende - jeg kunne bare ikke lade være med

at beundre og nyde samtidig med jeg gik rundt og var bange for at blive opslugt af storheden og mørket. Et par biler på vejen hev mig dog ud af trancen.

FART PÅ MELLEM 12 OG 3

Luften var så klar, som jeg ikke kan huske at have oplevet den før. Min hjerne knivskarp, og jeg følte tilstedeværelsen af en guddommelig energi. Reykjavik er en lav by og himlen er hele tiden indenfor rækkevidde, hvilket ikke kan undgå at have sin effekt. Tro mig,

Vi kørte ned til centrum og Sigrídur viste mig rundt og præ-senterede mig for mennesker, butikker, seværdigheder og bare Reykjavik. Centrum og Reykjavik er ikke stor i størrelse, men stor på alle andre måder. Den tætte kontakt man har til naturen hele tiden er så påvirkende. Lige meget hvor man går ser og mærker man havet, himlen, bjergene og byen, det går i blodet på en.

Butikker udstiller og sælger de lækreste egenartede islandske designs, og det ses og mærkes at det er påvirket af omgivelserne. Strukturerne i materialerne, farverne - alt. Kvaliteterne af produkterne, ideerne bag og udførslen er så knyttet til den natur, man hele tiden går rundt i og er en uadskillelig del af. Generelt synes jeg der er en gennemgående høj kvalitet.

Og i Reykjavik var jeg på flere fantastiske vegetariske restauranger, end vi kan stille op med

i København. Udover at der var mange i en så forholdsvis lille by, så var de generelt af meget højere kvalitet og opfindsomhed mht til udbud af retter.

KAFFEGRUMS OG TAROT

Jeg vidste, at når jeg skulle til Island, ville jeg prøve en islandsk "heks". Islændingene har et mere naturligt forhold til naturens småfolk og "det" mellem himmel og jord, så jeg var opsat på, at prøve at få en tid hos heksen over alle hekse. På besynderlig vis lykkedes det Sigrídur at få en tid til mig hos den kendte og meget travle heks i Reykjavik. Hun er normalt booket lang ind i fremtiden, men... der var var hul igennem og jeg fik en tid.

Og hvor skønt med lidt held i sprøjten. Turen havde indtil nu ikke ligefrem gået som smurt. Der havde ikke vist sig meget synkronicitet - min tidsfor-nemmelse havde svigtet mig, Aurora spillede mig et puds og som det skulle vise sig, var det det værste vejr på Island, mens jeg var der. Ingen sigtbarhed i 3 dage - så jeg var både fysisk og i overført betydning blind som en muldvappe det mester af tiden.

Turen hos heksen var en kanon oplevelse, og som om det ikke var nok med beskedder fra universet, fik jeg en uventet reading af resterne af min morgenkaffe. Det var dog! Jeg kunne bare sidde og måbe, mens informationerne blev leveret. Jeg er vant til tarotkort,

clairvoyance, astrology og andre spændende ting, så hvorfor ikke også få læst grumset i bunden af min kaffekop.

HVA' MED SMÅFOLKENE

- ja hvad med dem. de er en del af den islandske kultur, de bliver taget alvorligt og passet på. Jeg fik fortalt bare een ud af mange historier, om hvor galt det kan gå, hvis man ikke respekterer dem, og lader dem være i fred, der hvor de holder til.

Et bestemt sted var der nogle entreprenører, der ville bygge huse. De blev advaret om, at det var et sted, hvor småfolk holdt til, så det var bedst de ikke byggede lige der. Det ønskede de ikke at efterkomme, så de byggede og efter sigende er det gået helt galt - ingen vil købe husene, og de ligger endda ret godt i Reykjavik.

TID TIL OFFROAD

Vi skulle have været på langtur, men vejret tillod ikke at vi tog alt for langt væk, så selv om vejret ikke var for godt tog vi 4-hjuleren og kørte mod Gullfoss geyseren. Sigrídur var opsat på at vise mig Island. Det var en spændende oplevelse for mig, der bor i et land, hvor vejret aldrig rigtig bliver farligt.

Her hører man konstant på vejruddsigterne for hele landet og de lokale områder. Fra det sekund vi tog af sted, blev det værre og værre. Så vi standsede nogle steder på vejen for at høre, hvad den

Det er hjul der dur

lokale vejruddsig sagde. Det kan skifte så hurtigt, at det kan være farligt at være ude på de lange strækninger, hvor man ikke kan få hjælp.

Så det var ikke en tur for tøsøndreng. Det begyndte at sne og sigtbarheden blev kortere, så vi kørte ind på en tank for at få lidt info om forholdene, og de kunne fortælle os hvilken vej

der var pest og hvilken der var kolera. Om vi tog pest eller kolera ved jeg ikke men vi kørte derudad, mens Sigrídur hele tiden holdt øje med vejret og vejen samtidig med at hun var guide for mig. We made it. Vi kom derud, for at stå sammen med andre forventningsfulde, som ligesom os kunne høre geyseren, men aldrig fik den at se.

Sigtbarheden var så dårlig, så selv om vi stod nogle få meter fra den, kunne vi intet se. Det var ligesom at fyre en raket af, man forventer et stort brag, og så ender man med en lille kineser. Det var nu lidt sjovt, at køre så langt, i sådan et vejr, hvor man helst ikke skulle køre ud, for at opleve en fuser.

Vi var kolde, våde, skuffede og i samme båd som alle de andre, der som jeg blev ved med at tro vi kunne få et billede af i det mindste lyden, for den var imponerende. Men ak - tæt grå sigtbarhed eller mangel på samme og tæt sne giver ikke en amatør som mig mulighed for fantastiske billeder, så i må lade jer nøje.

Det er faktisk ikke helt sandt, for nok ser billederne ikke umiddelbart så fantastiske ud,

Det hele lukkede alt om os, Jord , himmel , bjerge kom tættere på, og det lynede!!!

men det er de, for de gengiver de dage, som jeg så dem, og jeg har aldrig tidligere oplevet så mange blå dage i hele mit liv.

HVOR SKIDT KAN DET GÅ?

- så skidt så det er godt. Intet gik som jeg havde håbet på, tak og lov for det. Jeg fik en oplevelse for livet, hvad naturkræfter angår. Jeg har oplevet jordskælv 6,7 på skalaen i Tokyo i 86, hvilket var en oplevelse med "kræfterne", som får en til spontant at bede til Gud. Men dette var noget helt andet, her var jeg både bange og spændt på den gode måde, men nogen holdt over os, så der var ingen grund til at frygt.

På den sidste del af turen begyndte himlen og jorden at lukke sig om os. Vi var kørt ud til en fantastisk klippeformation og var de eneste turster på stedet, ja det føltes som vi var de eneste mennesker på jorden.

Der stod vi og kunne røre jorden, skyerne, snefnuggene og så lynede det lige pludseligt!!! Vi hoppede ind i bilen og begyndte den sidste del af rejsen tilbage til Reykjavik. Stadig de eneste på jorden, med undtagelse af en enkelt bil, som kørte modsat os. Sigrídur spurgte om jeg var bange. Men det var jeg ikke, jeg var urolig og samtidig syntes jeg det var så usædvanligt at være

i naturkræfternes vold, hvor landskabet lignede en anden planet. jeg kunne ligeså godt have været på månen i snevejr. Den følelse jeg sad med havde samme effekt som en uge i lotusstilling. Uforglemmeligt, mindblowing.

DET INDLYSENDE

Der er ingen tvivl om at jordens indre kræfter og de ydre kræfter som vind, vejr og universets luner skaber landskaber, kulturer, livsformer, interesser, design mm som er i et naturligt samspil med omgivelserne. Vi falder i med vore omgivelser, på grund af den visuelle og usynlige påvirkning. Det er praktisk,

uundgåeligt og nødvendigt, hvis vi skal fungere hvor vi nu en gang befinder os.

Der er indimellem nogle, der føler de er født det forkerte sted, de kan ikke finde fodslag. De må ud i verden og finde lige det sted, som svinger med deres indre kompas. De må finde de landskaber, livsformer, vejrforhold etc som de trives i.

De må emigrere for at få den tilværelse de ønsker sig.

For mig er det nok at opleve Island på kortere besøg, for hvor fantastisk det end er at føle sig så tæt på himlen, så er det for koldt (undskyld Vorherre / dame) og så hører jeg ikke til i et land med en så lang og mørk vinter. Jeg har brug for mere grønt og lidt mere varme.

Men mine blå dage på Island vil altid være hos mig som en unik oplevelse. Blå dage - ja det var blåt og blågråt det meste af tiden, når ikke solen skinnede mellem 12 og 3 og det var det, der gjorde det til en så helt speciel oplevelse.

Af Zandra Henningsen
HenningsenCo + Feng Shui Skolen
www.henningsenco.dk

Naturen er en tydelig inspirationskilde for Islandsk design

